

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **D. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2019, č. j. 14 A 194/2018 – 52,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal ochrany před zásahem žalovaného spočívajícím v opakovaném kontaktování žalobce prostřednictvím skrytého telefonního čísla, a dále určení nezákonnosti zásahu žalovaného, který spočíval ve fyzickém napadení žalobce příslušníky Policie ČR dne 2. 7. 2018. Napadeným rozsudkem městský soud žalobu zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) prostřednictvím svého někdejšího zástupce, advokáta JUDr. Preusse, kasační stížnost. Poté požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Uvedl, že byl křivě obviněn, nachází se ve vazební věznici a nemá peníze. Se službami stávajícího zástupce nebyl spokojen. Zástupce JUDr. Preuss dne 20. 1. 2020 sdělil soudu, že smluvní zastoupení vypověděl a nadále již stěžovatele nezastupuje.

[3] Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 15. 1. 2020, č. j. 1 As 468/2019 – 26, vyzval stěžovatele pro účely rozhodnutí o jeho žádosti k doložení majetkových poměrů vyplněním příloženého formuláře „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“, a stanovil mu k tomu lhůtu 15 dnů. Soud zjistil, že stěžovatel byl již před doručením tohoto usnesení z vazby propuštěn.

[4] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě své majetkové poměry žádným způsobem nedoložil, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 468/2019 – 45, stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a neustanovil mu zástupce. Uvedeným usnesením soud zároveň vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení doložil plnou moc udělenou advokátovi a ve stejné lhůtě zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Soud stěžovatele taktéž poučil, že nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti zastaví; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 16. 3. 2020. Lhůta tedy uplynula v úterý dne 31. 3. 2020.

[5] Na toto usnesení reagoval stěžovatel podáním ze dne 19. 3. 2020, v němž opětovně požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce. Doložil, že je v dočasné pracovní neschopnosti a uvedl, že žije z úspor a státní sociální podpory. Dne 1. 4. 2020 stěžovatel zaslal soudu vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, v němž uvedl, že pobírá podporu v nezaměstnanosti ve výši 18.000 Kč měsíčně, za bydlení a stravování vynakládá cca 11.600 Kč měsíčně a v dubnu roku 2019 obdržel odstupné ve výši 313.000 Kč, přičemž však 250.000 Kč vydal ve vazbě za služby advokáta.

[6] O opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudního poplatku již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Povinnost soudu rozhodnout o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků vyvstává tehdy, uvede-li v ní účastník řízení skutečnosti svědčící o změně jeho majetkových poměrů od doby, kdy byla jeho předchozí žádost zamítnuta. Je přitom na žadateli, aby prokázal změnu poměrů, která by odůvodňovala opakované rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2015 č. j. 8 Afs 201/2014 – 13, nebo ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65).

[7] Z doložených údajů nic nesevččí tomu, že by u stěžovatele došlo ke změně majetkových poměrů od doby, kdy Nejvyšší správní soud rozhodoval o jeho první žádosti. Naopak, všechny podklady doložené stěžovatelem se vztahují již k období předchozímu. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že bylo především na stěžovateli, aby svou majetkovou situaci soudu dostatečně objasnil již na základě první výzvy k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Skutečnost, že tak neučinil, a Nejvyšší správní soud proto jeho žádosti nevyhověl, jde nyní výhradně k jeho tíži. Ostatně, ani nyní stěžovatel podle všeho v úplnosti své majetkové poměry nepředestřel. Ve svém podání ze dne 19. 3. 2020 uvádí, že v současné době žije mimo jiné z úspor, nesdělil však jejich výši.

[8] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z dikce § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[9] Protože stěžovatel ani přes výzvu soudu a řádné poučení soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil a o opakované žádosti o osvobození od poplatku není s ohledem na výše uvedené třeba samostatně rozhodovat, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu